

NY GRUVEDRIFT GAV 500 ARBEIDSPLOSSAR

**Sydvaranger Gruve sysselset i dag 500 personar.
Etter fleire forsøk på å opne gruvedrifta på nytt lukkast
det i 2007 – mellom anna på grunn av Innovasjon Noreg.**

I internasjonal målestokk er Sydvaranger Gruve ei av dei minste jerngruvene i verda, men i lokal målestokk er bedrifta ein gigant. Sidan gruvedrifta blei innstilt i 1996, har det vore fem forsøk på å opne gruvene att. Då det lukkast, gav Innovasjon Noreg (IN) verdifull fødselshjelp.

– Vi fekk eit lån på 90 millionar kroner frå dei – ikkje så mykje samanlikna med investeringane på to milliardar kroner, men likevel svært verdifulle pengar, seier økonomi- og administrasjonsdirektør Sissel Bækø.



Sydvaranger Gruve driv på jernmalmførekostane i Bjørnevatn, 10 kilometer frå Kirkenes.



Sissel Bækø (t.v.) og Harald Martinsen er direktører på kvart sitt felt, høvesvis økonomi og utvikling. Dei har stor tru på at Sydvaranger Gruve skal doble produksjonen og styrkje posisjonen sin.

Signaleffekt

Nyopninga av gruveverksemda blei i første omgang finansiert via børs i Australia, der ein henta 700 millionar kroner til rehabilitering av anlegg og infrastruktur. Men investeringsbehovet viste seg å vere større. Lånet frå IN gav ein viktig signaleffekt til andre og private investorar. I dag er det stort sett utanlandske investorar som eig aksjar, berre 20 prosent av aksjane er på norske hender. Også for dei har det vore viktig at norske långjevarar har hatt tru på prosjektet.

– Vi må skryte av IN for at dei har handtert lånevilkåra fleksibelt når vi har hatt behov for det. Det har vore til god hjelp, seier utviklingsdirektør Harald Martinsen.

Ikkje nok forståing

Han synest forståinga for behovet til gruveselskapet kunne vore større, både hjå folk flest og i den offentlege forvaltninga.

– Mykje kunne vore betre, men mykje er òg bra, ikkje minst i den lokale forvaltninga, som mange gonger har stått for smidige løysingar, seier han.



Anita Rønning søkte opplæring som truckfører hos Sydvaranger Gruve. Overraskinga var stor då det viste seg at jobben ikkje var å køyre gaffeltruck, men ein 150 tonn koloss som lastar inntil 150 tonn malm.

Ikkje alle jublar

I ein enorm dumpar på 150 tonn sit Anita Rønning og tek imot 130 tonn malm som ho køyrer til neste ledd i prosessen. Ho søkte på jobb som truckfører, utan å ane at truck og dumpar er det same på gruvespråket. I staden for å køyre gaffeltruck på eit lager dundrar ho no av stad med 280 tonn på humpete grusvegar. Det trivst ho godt med, men ho fortel at begeistringa over gruve drifta ikkje er udelt hos alle i kommunen.

– Eg synest det er mange som klagar på støy og støv og ikkje ser dei positive sidene, seier ho.

Tekst og foto: Erik Veigård